

67.

Narízení, vydané od vrchního velitelství nad armádou dne

25. března r. 1855,

pro všechny země korunní,

jinžto se prohlašuje, že článkové VIII. a IX. kartelu o desertéřích, učiněného se spolkem německým dne 10. února r. 1831, prohlášeními ministeriálními vyměněnými mezi Rakouskem a Bavorskem dne 4. a 17. ledna r. 1852 (Zákonníka říšského č. 37.) zrušení nejsou.

(V Zák. říš. č. XVIII., vyd. a roz. dne 11. dubna r. 1855, č. 59.)

Za příčinou pochybnosti vzešlé prohlašuje se tímto, že článkové VIII. a IX. kartelu o desertéřích, kterýž všichni suverénní knížata a svobodná města spolku německého dne 10. února r. 1831 (Ve sbírce zákonů vojenských č. 47., str. 50.) mezi sebou učinili, prohlášením ministeriálním od 4. ledna r. 1852 (Zákonníka říšského č. 37.), jímž bylo mezi královskou vládou bavorskou a císařskou vládou rakouskou umluveno, že sobě nebudou více obaplně nahražovati útraty za rekvisice, kteréž stát jeden k druhému učiní v záležitostech civilních, když se to týkáti bude stran nemajetných, aneb v příčině vyšetřování trestního nebo policejního, zrušení nejsou.

V nepřítomnosti Jeho císařské královské Vysosti pana arcivojvody:

Hrabě Vratislav v. r.,

polní podmaršálek.

68.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 31. března

r. 1855,

pro všechny země korunní společného obvodu celního,

jinžto se vyhláší, že se snižuje na čas clo z některých druhů obilí a luštěnin, též i z mouky kukuřicové, při dovozu přes celní úřady Istriánské a přes ostrovy kvarnerské.

(V Zák. říš. č. XVIII., vyd. a roz. dne 11. dubna r. 1855, č. 60.)

Jeho c. k. apoštolské Veličenstvo ráčil nejvyšším rozhodnutím od 16. března r. 1855 schváliti, aby se z níže položených věcí, jmenovaných v obecné rakouské tarifě celní od 5. prosince r. 1853, v oddělení 10. pod lit. *b* a *c*, totiž: z poloviny, pohanky, prosa, kukuřice čili turecké pšenice, žita čili rži, z bobu, hrachu, čočky, viky, z hrachu cukrového (cicery), též z ječmene, ze sladu a ovsa konečně z mouky kukuřicové, obsažené mezi věcmi jmenovanými v 12 oddělení tarifovém, když se věci tyto dovážeti budou přes úřady celní v Istriánsku a na ostrovech Kvarnerských, po tři léta nejprvé příští vybírala toliko polovice cla vhodného dle tarify vyměřeného.

Toto povolení nejvyšší má ve skutek vejíti od šestnáctého května r. 1855.

Svobodný pán Bruck v. r.